Oikeustapauskokoelma

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
JEAN RICHARD DE LA TOUR
28 päivänä lokakuuta 2021 [1]

Asia C-275/20

Euroopan komissio
vastaan

Euroopan unionin neuvosto

Kumoamiskanne – Päätös (EU) 2020/470 – Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Korean tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen kulttuuriyhteistyötä koskevan pöytäkirjan 5 artiklassa määrätyn audiovisuaalisia yhteistuotantoja varten myönnetyn oikeuden soveltamisajan jatkaminen – Menettelyllinen oikeusperusta – SEUT 218 artiklan 7 kohta – Sovellettava menettely ja sovellettava äänestyssääntö

I Johdanto

1. Euroopan komissio vaatii kanteessaan Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Korean tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen kulttuuriyhteistyötä koskevan pöytäkirjan 5 artiklassa määrätyn audiovisuaalisia yhteistuotantoja varten myönnetyn oikeuden soveltamisajan jatkamisesta 25.3.2020 tehdyn neuvoston päätöksen (EU) 2020/470 [2] kumoamista.

2. Tällä pöytäkirjalla otettiin käyttöön kehys, jossa osapuolet tekevät yhteistyötä helpottaakseen kulttuuritoimintojen, -hyödykkeiden ja -palvelujen vaihtoa, myös audiovisuaalialalla, sekä parantaakseen tähän vaihtoon liittyviä olosuhteita. Osapuolet suostuivat kyseisessä pöytäkirjassa myöntämään unionin ja Korean tasavallan tuottajien välisiä audiovisuaalisia yhteistyötuotantoja varten oikeuden hyötyä alueellisen tai paikallisen kulttuurisisällön edistämistä koskevista osapuolten järjestelyistä. Tämä oikeus voidaan uusia joka kolmas vuosi.

3. Euroopan unionin neuvosto on antanut unionin tasolla komissiolle valtuutuksen saattaa kyseessä oleva oikeus päättymään ennen kutakin erääntymispäivää tai päinvastoin esittää sen uusimista. Unionin tuomioistuimen on nyt käsiteltävässä asiassa täsmennettävä, kuuluuko tämä valtuutus SEUT 218 artiklan 7 kohdan soveltamisalaan, ja mikäli näin on, ovatko sen käyttämisen edellytykset tämän määräyksen mukaisia.

[1] Alkuperäinen kieli: ranska.

[2] EUVL 2020, L 101, s. 1, jäljempänä riidanalainen päätös.

II Asiaa koskeva lainsäädäntö

A Kulttuuriyhteistyötä koskeva pöytäkirja

4. Kulttuuriyhteistyötä koskevan pöytäkirjan,[3] joka on Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Korean tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen[4] liitteenä, 5 artiklassa, jonka otsikkona on ”Audiovisuaaliset yhteistuotannot”, annetaan audiovisuaalisille yhteistuotannoille oikeus hyödyntää alueellisen tai paikallisen kulttuurisisällön edistämistä koskevia järjestelyjä (jäljempänä kyseessä oleva oikeus). Sen sanamuoto on seuraava:

”– –

3. Osapuolet helpottavat asiaa koskevan lainsäädäntönsä mukaisesti EU-osapuolen ja Korean tuottajien välisiä yhteistuotantoja, myös mahdollistamalla paikallisen ja alueellisen kulttuurisisällön edistämistä koskevien järjestelyjen hyödyntäminen yhteistuotannoissa.

– –

8. a) Oikeus hyötyä 4 ja 5 kohdassa tarkoitetuista paikallisen ja alueellisen kulttuurisisällön edistämistä koskevista järjestelyistä vahvistetaan yhteistuotannoille tämän pöytäkirjan soveltamisen alkamista seuraavien kolmen vuoden ajaksi. Kuultuaan kansallisia neuvoa-antavia ryhmiä kulttuuriyhteistyökomitea toteuttaa kuusi kuukautta ennen määräajan päättymistä koordinointitoimia, joiden tarkoituksena on arvioida kyseisen oikeuden toteutumisen tuloksia ja tarkastella, onko kulttuurinen moninaisuus lisääntynyt ja onko yhteistuotettujen teosten yhteydessä tehty yhteistyö hyödyttänyt molempia osapuolia.

b) Oikeus uusitaan kolmeksi vuodeksi, minkä jälkeen se uusitaan automaattisesti yhtä pitkiksi peräkkäisiksi ajanjaksoiksi, jollei toinen osapuoli sano oikeutta irti toimittamalla kirjallisen ilmoituksen vähintään kolme kuukautta ennen ensimmäisen tai minkä tahansa myöhemmän ajanjakson päättymistä. Kulttuuriyhteistyökomitea suorittaa kuusi kuukautta ennen kunkin uusitun ajanjakson päättymistä arvioinnin a alakohdassa kuvattuja edellytyksiä vastaavin edellytyksin.

– –”

[3] EUVL 2011, L 127, s. 1418.

[4] EUVL 2011, L 127, s. 6; jäljempänä Korean tasavallan kanssa tehty sopimus.

B Päätös 2011/265/EU

5. Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Korean tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan unionin puolesta ja sen väliaikaisesta soveltamisesta 16.9.2010 annetun neuvoston päätöksen 2011/265/EU[5] johdanto-osan kuudennen perustelukappaleen sanamuoto on seuraava:

”(6) Perussopimuksen 218 artiklan 7 kohdan mukaisesti on asianmukaista, että neuvosto valtuuttaa komission hyväksymään tiettyjä vähäisiä muutoksia [Korean tasavallan kanssa tehtävään] sopimukseen. Komissiolle olisi annettava valtuudet saattaa kulttuuriyhteistyötä koskevan pöytäkirjan 5 artiklan mukainen yhteistuotantoja koskeva oikeus päättymään, jollei komissio totea, että tätä oikeutta olisi jatkettava, ja neuvosto hyväksy sen jatkamista noudattaen erityistä menettelyä, joka on tarpeen sekä sopimuksen tämän osan arkaluonteisuuden vuoksi että sen vuoksi, että sekä unioni että jäsenvaltiot tekevät tämän sopimuksen. – –”

6. Tämän päätöksen 4 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Komissio antaa Korealle ilmoituksen unionin aikomuksesta olla jatkamatta yhteistuotantoihin oikeuttavaa aikaa kulttuuriyhteistyötä koskevan pöytäkirjan 5 artiklan mukaisesti pöytäkirjan 5 artiklan 8 kohdassa määrätyn menettelyn jälkeen, jollei neuvosto komission ehdotuksesta neljä kuukautta ennen tällaisen oikeuttamisajan päättymistä hyväksy tämän oikeuden jatkamista. Jos neuvosto hyväksyy oikeuden jatkamisen, tätä määräystä sovelletaan uudelleen uuden oikeuttamisajan päättyessä. Neuvosto tekee oikeuden soveltamisajan jatkamista koskevan päätöksensä yksimielisesti.”

C Täytäntöönpanopäätös 2014/226/EU

7. Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Korean tasavallan väliseen vapaakauppasopimukseen liittyvän kulttuuriyhteistyötä koskevan pöytäkirjan 5 artiklassa tarkoitettu[ihin] audiovisuaalisiin yhteistuotantoihin oikeuttavan ajan jatkamisesta 14.4.2014 annetulla neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2014/226/EU[6] on jatkettu audiovisuaalisiin yhteistuotantoihin oikeuttavaa aikaa, jonka kuluessa osapuolet voivat hyötyä paikallisen ja alueellisen kulttuurisisällön edistämistä koskevista järjestelyistä tämän pöytäkirjan 5 artiklan 4–7 kohdan mukaisesti, kolmella vuodella ajanjaksoksi 1.7.2014–30.6.2017.

D Päätös (EU) 2015/2169

8. Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Korean tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen tekemisestä 1.10.2015 annetulla neuvoston päätöksellä (EU) 2015/2169[7] on hyväksytty tämä vapaakauppasopimus unionin nimissä. Tämän päätöksen johdanto-osan 6 perustelukappaleen sanamuoto on sama kuin päätöksen 2011/265 johdanto-osan 6 perustelukappaleen. Samoin päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohta on samankaltainen kuin päätöksen 2011/265 4 artiklan 1 kohta.

5 EUVL 2011, L 127, s. 1.

6 EUVL 2014, L 124, s. 25.

7 EUVL 2015, L 307, s. 2.

E Päätös (EU) 2017/1107

9. Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Korean tasavallan väliseen vapaakauppasopimukseen liittyvän kulttuuriyhteistyötä koskevan pöytäkirjan 5 artiklassa tarkoitetun audiovisuaalisia yhteistuotantoja varten myönnettävän oikeuden soveltamisajan jatkamisesta 8.6.2017 annetulla neuvoston päätöksellä (EU) 2017/1107[8] on jatkettu audiovisuaalisiin yhteistuotantoihin oikeuttavaa aikaa, jonka kuluessa osapuolet voivat hyötyä paikallisen ja alueellisen kulttuurisisällön edistämistä koskevista järjestelyistä tämän pöytäkirjan 5 artiklan 4–7 kohdan mukaisesti, kolmella vuodella ajanjaksoksi 1.7.2017–30.6.2020.

F Riidanalainen päätös

10. Riidanalaisella päätöksellä, joka on annettu päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohdan perusteella, on jatkettu audiovisuaalisiin yhteistuotantoihin oikeuttavaa aikaa, jonka kuluessa osapuolet voivat hyötyä paikallisen ja alueellisen kulttuurisisällön edistämistä koskevista järjestelyistä kulttuuriyhteistyötä koskevan pöytäkirjan 5 artiklan 4–7 kohdan mukaisesti, kolmella vuodella ajanjaksoksi 1.7.2020–30.6.2023.

III Asianosaisten vaatimukset

11. Komissio vaatii unionin tuomioistuinta kumoamaan riidanalaisen päätöksen ja velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

12. Neuvosto vaatii kanteen hylkäämistä ja komission velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Se vaatii toissijaisesti, jos riidanalainen päätös pitäisi kumota, unionin tuomioistuinta pysyttämään sen vaikutukset siihen saakka, kunnes kumoamisperusteet on korjattu.

13. Ranskan tasavalta ja Alankomaiden kuningaskunta hyväksyttiin väliintulijoiksi tukemaan neuvoston vaatimuksia 7.12.2020 annetulla unionin tuomioistuimen presidentin päätöksillä.

IV Tiivistelmä asianosaisten väitteistä ja perusteluista

14. Komissio esittää kumoamiskanteensa tueksi yhden perusteen, jonka mukaan se, että riidanalaisen päätöksen oikeusperustana on käytetty päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohtaa, on perussopimuksen ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön vastaista ja siten lainvastaista.

15. Se esittää, että tämä päätöksen 2015/2169 säännös sisältyi sen 9.4.2010 tekemään ehdotukseen neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Korean tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen tekemisestä[9] mutta että kun otetaan huomioon unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön kehitys Lissabon sopimuksen voimaantulosta lähtien, ehdotus, jonka se katsoi olevansa velvoitettu tekemään saadakseen neuvoston hyväksynnän tämän sopimuksen tekemiseen, ei ole perussopimusten mukainen, mistä syystä se on järjestelmällisesti kieltäytynyt nojautumasta tähän säännökseen vuodesta 2015 lähtien. Vaikka se vastusti tätä nimenomaisesti, neuvosto sovelsi tätä säännöstä, joka edellyttää yksimielisyyttä ilman Euroopan

8 EUVL 2017, L 160, s. 33.

9 COM(2010) 137 lopullinen.

parlamentin hyväksyntää, antaessaan sekä päätöksen 2017/1107 että riidanalaisen päätöksen, joiden osalta sen päätösehdotus perustui SEUT 167 artiklan 3 kohtaan, luettuna yhdessä SEUT 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan v alakohdan kanssa, jossa määrätään, luettuna yhdessä SEUT 218 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa, neuvoston määräenemmistöllä tekemästä päätöksestä parlamentin hyväksynnän jälkeen.

16. Komissio väittää, että viimeksi mainitut määräykset olivat sovellettavissa, sillä riidanalainen päätös koskee kansainvälisen sopimuksen osan soveltamisajan jatkamista. Päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohta on sen mielestä johdettu oikeusperusta, jonka käyttäminen on vastoin SEU 13 artiklan 2 kohdassa vahvistettua annetun toimivallan periaatetta sekä toimielinten välisen tasapainon periaatetta ja siten perussopimusta, sellaisena kuin unionin tuomioistuin on sitä tulkinnut. [10]

17. Lisäksi turvautuminen johdettuun oikeusperustaan, joka edellyttää neuvoston yksimielisyyttä, on lainvastaista unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön näkökulmasta. [11] Olisi lisäksi epäjohdonmukaista vaatia neuvostolta yksimielisyyttä kyseessä olevan oikeuden uusimisessa, kun sen käyttöönotosta on päätetty määräenemmistöllä ja unioni on hyväksynyt kansainvälisen oikeuden nojalla, että se lähtökohtaisesti uusitaan automaattisesti. Ankaramman sisäisen säännön soveltaminen ja vaatimus, jonka mukaan neuvoston on hyväksyttävä tämän oikeuden uusiminen, on vastoin tavoitetta, jonka mukaan kulttuuriyhteistyötä koskevan pöytäkirjan osapuolet ovat sopineet uusivansa sen automaattisesti, ja siten ristiriidassa kansainvälisten sopimusten ensisijaisuutta unionin johdetun oikeuden säännöksiin nähden koskevan oikeuskäytännön kanssa. [12]

18. Neuvosto katsoo Ranskan tasavallan ja Alankomaiden kuningaskunnan tukemana toimineensa riidanalaisen päätöksen antaessaan toimivaltansa rajoissa perussopimuksissa määrätyn menettelyn mukaisesti ja noudattaneensa toimielinten välisen tasapainon periaatetta.

19. Se muistuttaa komission tehneen ehdotuksen neuvoston päätökseksi, jossa annettiin valtuutus allekirjoittaa Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Korean tasavallan välinen vapaakauppasopimus, [13] johon kulttuuriyhteistyötä koskeva pöytäkirja kuuluu, ja soveltaa sitä väliaikaisesti, sekä ehdotuksen neuvoston päätökseksi tämän sopimuksen tekemisestä. [14] Komissio esitti näissä molemmissa ehdotuksissa menettelyä, jota sovelletaan unionin sisäiseen päätöksentekomenettelyyn kyseessä olevan oikeuden uusimiseksi tai poistamiseksi kunkin kolmen vuoden ajanjakson päätyttyä, ja tätä menettelyä sovellettiin päätöksen 2015/2169 osalta. Komissio antoi lisäksi selityksiä tämän menettelyn oikeusperustasta eli SEUT 218 artiklan 7 kohdasta kummankin ehdotuksen, jotka neuvosto hyväksyi muutoksitta, johdanto-osan 6 perustelukappaleessa. Parlamentti antoi hyväksyntänsä neuvoston päätökselle kyseisen sopimuksen tekemisestä 17.2.2011 antamallaan lainsäädäntöpäätöslauselmalla. [15]

[10] Se viittaa tässä yhteydessä 6.5.2008 annettuun tuomioon parlamentti v. neuvosto (C-133/06, EU:C:2008:257, 54–60 kohta oikeustapausviittauksineen).

[11] Komissio viittaa tässä yhteydessä 4.9.2018 annettuun tuomioon komissio v. neuvosto (Kazakstanin kanssa tehty sopimus) (C-244/17, EU:C:2018:662, 27 kohta oikeustapausviittauksineen).

[12] Komissio viittaa tässä yhteydessä 3.6.2008 annettuun tuomioon Intertanko ym. (C-308/06, EU:C:2008:312, 42 kohta).

[13] COM(2010) 136 lopullinen.

[14] Ks. tämän ratkaisuehdotuksen alaviite 9.

[15] EUVL 2012, C 188 E, s. 113.

20. Neuvosto huomauttaa, että komissio, joka ei selitä syitä, joiden vuoksi se oli ”katsonut olevansa velvollinen” tekemään ehdotuksen, jota se olisi itse vastustanut, ei ole koskaan esittänyt neuvostolle ehdotusta päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohdassa säädetyn menettelyn muuttamiseksi, ja vaikka viimeisen uusimisajanjakson määräaika oli päättymässä 30.6.2020, se oli laiminlyönyt esittää kyseessä olevan oikeuden uusimista koskevan ehdotuksen. Sen jälkeen, kun neuvosto oli pyytänyt komissiota ilmoittamaan Korean tasavallalle tämän oikeuden poistamisesta tai esittämään ehdotuksen neuvoston päätökseksi sen uusimisesta uuden kolmen vuoden ajanjakson ajaksi, se teki riidanalaisen päätöksen komission ehdotuksen perusteella.

21. Neuvosto väittää ensinnäkin, että se ei ole nojautunut johdettuun oikeusperustaan antaessaan riidanalaisen päätöksen, että sen noudattama menettely perustui SEUT 218 artiklan 7 kohtaan ja että tämä menettely on kyseisen määräyksen mukainen. Nimenomainen viittaus SEUT 218 artiklan 7 kohtaan päätöksen 2015/2169 johdanto-osan 6 perustelukappaleessa osoittaa erittäin selvästi, että tämän päätöksen 3 artiklan 1 kohta perustuu tähän määräykseen, joka antaa neuvostolle mahdollisuuden poiketa SEUT 218 artiklan 5, 6 ja 9 kohdasta, jos unionin tekemässä sopimuksessa määrätään yksinkertaistetusta muuttamismenettelystä, kuten kulttuuriyhteistyötä koskevan pöytäkirjan 5 artiklan 8 kohdassa määrätään. Tämä viittaus SEUT 218 artiklan 7 kohtaa selittää myös päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohdassa tämän pöytäkirjan tämän määräyksen soveltamiseksi vahvistetun menettelyn.

22. Sen mielestä SEUT 218 artiklan 7 kohdan soveltamisedellytykset täyttyvät, koska yhtäältä oikeuksien jatkaminen merkitsee Korean tasavallan kanssa tehdyn sopimuksen erityisen ja erillisen osan muuttamista yksinkertaistetussa menettelyssä, koska komissiolla on neuvottelijana erityisesti valtuutus muuttaa kyseessä olevaa oikeutta poistamalla se meneillään olevan kolmen vuoden ajanjakson päättyessä ja ilmoittaa tästä päätöksestä Korean tasavallalle. Tällä menettelyllä pannaan siten täytäntöön kulttuuriyhteistyötä koskevan pöytäkirjan 5 artiklan 8 kohdassa vahvistettu yksinkertaistettu muutosmenettely. Toisaalta päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohdassa säädetyssä menettelyssä asetetaan päteviä edellytyksiä valtuutukselle, joka myönnetään komissiolle tässä asiayhteydessä. Siten siinä on säädetty, että jos komissio päättää, että kyseessä oleva oikeus on uusittava kolmen vuoden ajanjaksoksi, sen on esitettävä tämä päätös neuvoston hyväksyttäväksi. Näin ollen tämä menettely, joka on riidanalaisen päätöksen oikeusperustana, on otettu käyttöön perussopimuksissa määrätyn valtuutuksen mukaisesti, eikä tämän päätöksen oikeusperustana ole johdettu oikeusperusta.

23. Neuvosto huomauttaa toiseksi, että komissio menettelee ristiriitaisesti sovellettavaksi arvioimansa menettelyn osalta väittäessään, että parlamentin hyväksymistä vaaditaan SEUT 218 artiklan 5 ja 6 kohdan perusteella, samalla kun se väittää, että mitään sisäistä menettelyä ei pitäisi soveltaa, koska kulttuuriyhteistyötä koskevan pöytäkirjan 5 artiklan 8 kohdassa määrätään kyseessä olevan oikeuden automaattisesta uusimisesta joka kolmas vuosi ja koska tämä kansainvälisen oikeuden määräys on ensisijainen sisäiseen johdettuun oikeuteen nähden. Tämän pöytäkirjan 5 artiklan 8 kohta ja päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohta eivät ole ristiriidassa keskenään, sillä ensin mainitussa vahvistetaan menettely, jota Korean tasavallan kanssa tehdyn sopimuksen osapuolten välillä on sovellettava, kun jälkimmäisessä puolestaan vahvistetaan unionin päätöksentekomenettely kyseisen pöytäkirjan 5 artiklan 8 kohdan soveltamista varten.

24. Neuvosto katsoo kolmanneksi, että komission väite, joka liittyy toimielinten välisen tasapainon periaatteen ja annetun toimivallan periaatteen loukkaamiseen, on perusteeton. Komissio ei näet ole milloinkaan aikonut toimia siten, että vaadittaisiin parlamentin hyväksymistä, koska se on esittänyt ehdotuksensa neuvoston päätökseksi alle kuukausi ennen kuin

määräaika, jonka kuluessa Korean tasavallalle oli ilmoitettava kyseessä olevan oikeuden jatkamatta jättämisestä, päättyy, kun ei ollut enää aineellisesti mahdollista päästä sopimukseen neuvostossa ja pyytää parlamentin hyväksymistä.

25. Neuvosto arvioi neljänneksi, että komissio tekee virheen kiistäessään vaatimuksen, joka koskee neuvoston yksimielisyyttä, vaikka se on itse ehdottanut tätä äänestyssääntöä eikä se ole koskaan esittänyt päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohdan muuttamista. Kyseessä olevan oikeuden jatkaminen merkitsee poikkeusta yleissäännöstä, jonka mukaan oikeus poistetaan ilman päinvastaista päätöstä, mikä on sen mielestä hyväksyttävä peruste tiukemmille edellytyksille.

26. Neuvosto vetoaa toissijaisesti siihen, että mikäli unionin tuomioistuin tekisi sen päätelmän, että SEUT 218 artiklan 7 kohdan mukaisissa edellytyksissä ei ollut mahdollista määrätä yksimielisyydestä, ainoastaan velvollisuus tehdä päätökset yksimielisesti olisi pätemätön. Koska riidanalainen päätös on kuitenkin annettu yksimielisesti, sen mielestä pitäisi katsoa, että päätös on annettu pätevästi eikä sitä pitäisi kumota. Lopuksi siltä varalta, että unionin tuomioistuin kumoaisi riidanalaisen päätöksen, neuvosto arvioi, että sen vaikutukset olisi syytä pitää voimassa.

27. Komissio vastaa vastauskirjelmässään lähinnä yhtyvänsä neuvoston näkemykseen, jonka mukaan riidanalaisen päätöksen kohteena on sopimuksen muuttaminen SEUT 218 artiklan 7 kohdassa tarkoitetulla tavalla siltä osin kuin sillä jatketaan kulttuuriyhteistyötä koskevaan pöytäkirjaan sisältyvän määräyksen soveltamista. Kun tässä pöytäkirjassa määrätään kyseessä olevan oikeuden uusimisesta automaattisesti yhtä pitkiksi peräkkäisiksi ajanjaksoiksi, siinä ei kuitenkaan vahvisteta yksinkertaistettua menettelyä tämän oikeuden jatkamiseksi, joten ei ole tarpeen, että neuvosto antaa komissiolle luvan hyväksyä kyseessä olevan oikeuden uusiminen. Päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohtaa ei näin ollen voida pitää SEUT 218 artiklan 7 kohdan soveltamistapauksena. Kyseisessä pöytäkirjassa vahvistetaan sitä vastoin menettely kyseessä olevan oikeuden saattamiseksi päättymään. Tässä tarkoituksessa neuvosto voisi antaa komissiolle luvan päättää toimittaa Korean tasavallan kanssa tehdyn sopimuksen toiselle osapuolelle ilmoituksen, ja tämä lupa voitaisiin antaa etukäteen tämän sopimuksen tekemisestä tehdyssä päätöksessä, tämän rajoittamatta asianmukaisten edellytysten soveltamista.

28. Komissio lisää, että toisin kuin neuvosto väittää, menettelylliset edellytykset, joita liittyy valtuutukseen, joka väitetään annetun komissiolle, ovat ristiriidassa SEUT 218 artiklan kanssa, sillä unionin tuomioistuin on todennut, että niissä tilanteissa, joissa sovelletaan SEUT 218 artiklan 9 kohtaa, turvautuminen johdettuun oikeusperustaan, joka edellyttää yksimielisyyttä neuvostossa, on lainvastaista.[16] Tämä on sitäkin ilmeisempää niissä tapauksissa, joihin sovelletaan SEUT 218 artiklan 7 kohtaa.

29. Päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohdassa ei anneta myöskään komissiolle lupaa hyväksyä unionin nimissä muutoksia Korean tasavallan kanssa tehtyyn sopimuksiin SEUT 218 artiklan 7 kohdassa tarkoitetulla tavalla, vaan se kuvastaa yksinkertaisesti komission toimivaltaa varmistaa unionin ulkoinen edustus SEU 17 artiklan mukaisesti tapauksessa, jossa on olemassa päätös, jossa vastustetaan kyseessä olevan oikeuden jatkamista. Päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohta vahvistaa sen mielestä sen, että toimivalta päättää sopimuksen jatkamisesta jää neuvostolle ja että päätösvaltaa ei ole tosiasiallisesti siirretty komissiolle. Näin ollen SEUT 218 artiklan 7 kohta ei ole oikeusperusta, jonka perusteella neuvosto voi asettaa kyseessä olevan oikeuden jatkamiselle päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohdassa vahvistettuja erityisehtoja.

[16] Komissio viittaa tässä yhteydessä 4.9.2018 annettuun tuomioon komissio v. neuvosto (Kazakstanin kanssa tehty sopimus) (C-244/17, EU:C:2018:662, 27 kohta oikeustapausviittauksineen).

30. Komissio vastustaa lopuksi neuvoston toissijaisia vaatimuksia.

31. Neuvosto vastustaa vastauskirjelmässään ensinnäkin komission väitettä, jonka mukaan unioni voisi pidentää kyseessä olevaa oikeutta turvautumatta sisäiseen menettelyyn, jos komission tarkoituksena on uusia se, kun taas päätöksentekomenettely on tarpeen sen saattamiseksi päättymään. Sen mielestä unionin on sovellettava asianmukaista sisäistä päätöksentekomenettelyä muuttaakseen kulttuuriyhteistyötä koskevaa pöytäkirjaa riippumatta siitä, jatketaanko oikeuden soveltamista tai saatetaanko se päättymään. Sillä, että Korean tasavallan kanssa tehty sopimus uusitaan automaattisesti kuhunkin osapuoleen nähden, ei näet voida sulkea pois mitään sisäisiä päätöksentekomenettelyjä, koska tämän pöytäkirjan 5 artiklan 8 kohdan mukaisesti kyseessä olevan oikeuden kesto on vain kolme vuotta ja tämä oikeus on mahdollista uusia seuraaviksi ajanjaksoiksi, joiden kesto on niin ikään rajattu kolmeen vuoteen, mikä edellyttää päätöksen tekemistä joka kolmas vuosi asianmukaisten sisäisten päätöksentekomenettelyjen mukaan. Komission tulkinnalla loukattaisiin sen mielestä paitsi unionin oikeusjärjestyksen itsenäisyyttä myös toimielinten välistä tasapainoa, koska komissio voisi päättää neuvoston sulkemisesta pidentämistä koskevan päätöksentekoprosessin ulkopuolelle.

32. Neuvosto väittää toiseksi, että SEUT 218 artiklan 7 kohta on asianmukainen oikeusperusta päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohdassa säädetylle menettelylle. Toisin kuin komissio väittää, kulttuuriyhteistyötä koskevan pöytäkirjan 5 artiklan 8 kohdassa vahvistetaan yksinkertaistettu menettely kyseessä olevan oikeuden pidentämistä varten, koska osapuolten hyväksyntä annetaan hiljaisesti. Tässä artiklassa myös velvoitetaan osapuoli, joka haluaa saattaa tämän oikeuden päättymään, tekemään ennakkoilmoitus. Menettely on siis neuvoston mielestä kaksitahoinen, ja siinä vahvistetaan kaksi menettelyllistä vaihetta, jotka kuuluvat kyseisen pöytäkirjan yksinkertaistettuun muutosmenettelyyn.

33. Neuvosto väittää kolmanneksi, että päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohdassa vahvistettu menettely on asianmukainen. Siinä vahvistetaan sisäisesti unionin lähtökohtainen kanta, joka koskee kulttuuriyhteistyötä koskevan pöytäkirjan muuttamista peräkkäisiksi kolmen vuoden ajanjaksoiksi siihen saakka, kunnes kyseessä oleva oikeus saatetaan päättymään. Tämä oikeus lähtökohtaisesti päättyy sen kolmen vuoden ajanjakson päättyessä, jolle se on vahvistettu, ja komission pitäisi täyttää tämän pöytäkirjan 5 artiklan 8 kohdan b alakohdassa vahvistettu vaatimus. Komissiolla on kuitenkin lupa arvioida, että tämän oikeuden jatkaminen on asianmukaista, ja poiketa tässä tapauksessa lähtökohtaisesta kannasta pyytämällä neuvostolta yksimielistä hyväksyntää sille, että tämän oikeuden poistamisesta ei tehdä ilmoitusta.

34. Neuvosto vastustaa väitettä, jonka mukaan yksimielisyyttä koskeva äänestyssääntö tekee menettelystä kokonaan pätemättömän ja tästä syystä päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohta on johdettu oikeusperusta. Tässä väitteessä ei oteta huomioon, että neuvosto on hyväksynyt unionin kannan, jota edellytetään kyseisen pöytäkirjan 5 artiklan 8 kohdan mukaisessa menettelyssä ja jonka mukaan kyseessä oleva oikeus päättyy meneillään olevan ajanjakson päättyessä, ja että tästä määräenemmistöllä hyväksytystä kannasta poikkeavan oikeuden pidentäminen edellyttää tiukempaa äänestyssääntöä.

35. Ranskan tasavalta allekirjoittaa kaikki neuvoston päätelmät. Se huomauttaa neuvoston tavoin, että riidanalaisen päätöksen oikeusperustassa määritellään SEUT 218 artiklan 7 kohtaan perustuva päätöksentekomenettely ja että tällä päätöksellä pannaan tämä menettely täytäntöön.

36. Se arvioi ensinnäkin, että kyseessä olevan oikeuden pidentämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt muodostavat hyvinkin SEUT 218 artiklan 7 kohdan soveltamistapauksen. Kuten komissio myöntää, ensinnäkin tämän oikeuden jatkaminen merkitsee näet kulttuuriyhteistyötä koskevan pöytäkirjan muuttamista tässä määräyksessä tarkoitetulla tavalla. Jos katsottaisiin, että kyseessä olevan oikeuden jatkaminen ei merkitse tällaista muutosta sillä perusteella, että se on automaattinen, poistettaisiin tämän pöytäkirjan määräyksen vaikutus, kun siinä määrätään kyseisen oikeuden osalta rajatusta voimassaolon kestosta osapuolten hiljaisen sopimuksen puuttuessa.

37. Toiseksi ja toisin kuin komissio väittää, kyseessä olevan oikeuden automaattinen uusiminen kuuluu menettelyyn, josta määrätään kulttuuriyhteistyötä koskevassa pöytäkirjassa ja johon kuuluu kulttuuriyhteistyökomitean suorittama arviointi. SEUT 218 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun ”yksinkertaistetun menettelyn” käsitteen tulkitseminen kansainvälisen oikeuden, erityisesti 23.5.1969 tehdyn valtiosopimusoikeutta koskevan Wienin yleissopimuksen,[17] periaatteiden valossa vahvistaa, että tätä käsitettä on sovellettava nyt käsiteltävässä asiassa. Tämän artiklan 7 kohtaa näet sovelletaan 5, 6 ja 9 kohdasta poiketen silloin, kun kansainvälisessä sopimuksessa määrätään sen muuttamista koskevista poikkeussäännöistä, sillä edellytyksellä, että niillä osaltaan edistetään muutosmenettelyn yksinkertaistamista. Kyseessä olevan oikeuden automaattisen uusimisen osapuolten vaietessa olisi katsottava kuuluvan tähän kansainvälisten sopimusten muuttamiseen yleisesti sovellettavaa menettelyä koskevien poikkeusten ryhmään, johon nähden se merkitsee aivan selvästi yksinkertaistamista.

38. Ranskan tasavalta katsoo toiseksi, että päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohdan säännöksellä pannaan asianmukaisesti täytäntöön SEUT 218 artiklan 7 kohta, koska siinä säädetään, että neuvoston on hyväksyttävä komission päätös olla tekemättä ilmoitusta kyseessä olevan oikeuden päättymisestä. Tällä päätöksellä annetaan komissiolle valtuutus ilmoittaa Korean tasavallalle unionin aikomuksesta olla jatkamatta tätä oikeutta ilman neuvoston hyväksyntää. Jos komissio päättää, että kyseessä olevan oikeuden soveltamista on jatkettava, sen pitäisi kuitenkin saada neuvoston hyväksyntä. Komission valtuutukseen liittyy siten SEUT 218 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja erityisehtoja, mikä on sallittua, koska tämä määräys on poikkeus tämän artiklan 5, 6 ja 9 kohdasta. Näitä edellytyksiä pitäisi tarkastella perussopimuksella käyttöön otetun toimielinten välisen tasapainon ja erityisesti SEU 16 artiklan 6 kohdan kolmannen alakohdan kannalta. Päätöksen hyväksyä kyseessä olevan oikeuden voimassaolon pidentäminen on katsottava kuuluvan toimiin, joilla määritellään unionin politiikkoja ja kehitetään sen ulkoista toimintaa. On siis sallittua, että neuvosto määrää erityisehdoissa, että ennen päätöstä, jonka komissio voi tehdä päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohdan perusteella, on saatava neuvoston hyväksyntä, jotta neuvosto asetetaan tilanteeseen, jossa se voi varmistaa, että kyseessä oleva oikeus vastaa edelleen unionin etua. Turvautuminen yksimielisyyteen on Ranskan tasavallan mielestä vain yksi tapa antaa tämä neuvoston hyväksyntä, jonka laillisuus tai laittomuus ei vaikuta tällaista hyväksymistä koskevan vaatimuksen pätevyyteen.

39. Ranskan hallitus katsoo kolmanneksi ja lopuksi, että joka tapauksessa unionin oikeuden näkökulmasta kyseessä olevaa oikeutta ei ole voitu uusia pätevästi pelkästään kulttuuriyhteistyötä koskevassa pöytäkirjassa määrätyn hiljaisen jatkamismenettelyn nojalla, kun ei ole olemassa unionin toimea, jolla se erityisesti sallittaisiin. Unionin sisäisten menettelyjen määrittäminen ei näet kuulu unionin oikeusjärjestyksen autonomiaa koskevan periaatteen mukaisesti tehtäväksi kansainvälisessä sopimuksessa.

[17] *Recueil des traités des Nations unies*, vol. 1155, s. 331.

40. Alankomaiden kuningaskunta ilmoittaa allekirjoittavansa neuvoston näkemyksen kaikilta osin samoin kuin kaikki sen tueksi esitetyt perustelut.

V Oikeudellinen arviointi

A Komission esittämä ainoa kanneperuste

41. Kun kyseessä on unionin tekemän kansainvälisen sopimuksen muuttaminen SEUT 218 artiklan 6 kohdassa säädetyn tavanomaisen menettelyn nojalla, yleissääntönä on muodollinen vastaavuus, mikä merkitsee sitä, että tällainen muutos edellyttää lähtökohtaisesti tämän saman tavanomaisen menettelyn täytäntöönpanoa.

42. Tästä poikkeuksena SEUT 218 artiklan 7 kohdassa määrätään yksinkertaistetusta menettelystä [18] unionin tekemän sopimuksen muuttamiseksi, jolloin tämä menettely korvaa tällaisen sopimuksen tekemiseen liittyvän tavanomaisen menettelyn.

43. SEUT 218 artiklan 7 kohdan mukaan ”poiketen siitä, mitä 5, 6 ja 9 kohdassa määrätään, neuvosto voi sopimusta tehtäessä valtuuttaa neuvottelijan hyväksymään unionin puolesta sopimuksen muutokset, jos sopimuksessa määrätään, että muutokset on hyväksyttävä yksinkertaistetussa menettelyssä tai mainitulla sopimuksella perustetussa elimessä. Neuvosto voi liittää valtuutukseen erityisehtoja”.

44. Komissio vetoaa ainoassa kanneperusteessaan siihen, että riidanalainen päätös on annettu virheellisesti päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohdan perusteella, joka on johdettu oikeusperusta, josta ei määrätä EUT-sopimuksessa. Neuvosto on siten loukannut SEU 13 artiklan 2 kohdassa vahvistettua annetun toimivallan periaatetta ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössään kehittämää toimielinten välisen tasapainon periaatetta. [19]

45. Päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohdan tavoitteena on täsmentää komissiolle annettuun valtuutukseen liittyviä yksityiskohtaisia sääntöjä ja edellytyksiä.

46. Päätöksen 2015/2169 johdanto-osan 6 perustelukappaleessa todetaan, että tämä valtuutus perustuu SEUT 218 artiklan 7 kohtaan, jonka nojalla neuvosto voi valtuuttaa komission hyväksymään tietyt sopimuksen muutokset. Tämän valtuutuksen tavoite täsmennetään kyseisen päätöksen johdanto-osan 6 perustelukappaleessa ja 3 artiklan 1 kohdassa. Kyse on siitä, että komissio valtuutetaan antamaan unionin nimissä ratkaisu yhteistuotannoille kulttuuriyhteistyötä koskevan pöytäkirjan 5 artiklan nojalla myönnetyn oikeuden päättymisestä ja ilmoittamaan siitä

[18] Ks. julkisasiamies Szpunarin ratkaisuehdotus Saksa v. neuvosto (C-600/14, EU:C:2017:296, 57 kohta). Menettelyn yksinkertaistaminen ilmenee erityisesti siinä, että SEUT 218 artiklan 7 kohdassa ei määrätä parlamentin osallistumisesta menettelyyn. Ks. tässä yhteydessä Rapoport, C., ”La procédure de conclusion des accords externes de l’Union européenne: quelle unité après Lisbonne?”, *The European Union in the World – Essays in Honour of Marc Maresceau*, Brill-Nijhoff, Leyde, 2014, s. 149–169. Kirjoittaja korostaa, että ”demokratiaa on edelleen lisättävä, koska päätöksentekomenettely on demokraattinen vain sopimuksen laatimisvaiheessa eikä enää sen jälkeen, kun sopimus on voimassa. Riippumatta siitä, onko kyseessä sopimuksen muuttaminen yksinkertaistetussa menettelyssä, sopimuksen soveltamisen keskeyttäminen tai tähän sopimukseen perustuvan oikeuden hyväksyminen, parlamentti – – saa ainoastaan oikeuden [SEUT] [218 artiklan] 10 kohdassa taattuihin tietoihin. Näillä kolmella alalla parlamentti on riippuvainen siitä, että komissio noudattaa täysimääräisesti [Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välisistä suhteista tehtyä] puitesopimusta [(EUVL 2010, L 304, s. 47)], tai neuvoston harkintavaltaan kuuluvasta päätöksestä pyytää parlamentin osallistumista” (s. 158). On korostettava, että komissio on sitoutunut pitämään parlamentin täysin informoituna ennen kuin se hyväksyy muutoksia sopimukseen sen valtuutuksen mukaisesti, jonka se on saanut neuvostolta SEUT 218 artiklan 7 kohdan mukaisesti: ks. Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välisistä suhteista tehdyn puitesopimuksen liitteessä 3 oleva 9 kohta (EUVL 2010, L 304, s. 47).

[19] Ks. esim. tuomio 6.5.2008, parlamentti v. neuvosto (C-133/06, EU:C:2008:257, 56– 61 kohta).

Korean tasavallalle. Komissio on siten toimivaltainen ilmoittamaan tälle valtiolle unionin aikomuksesta olla pidentämättä kyseessä olevan oikeuden soveltamiskautta tämän pöytäkirjan 5 artiklan 8 kohdassa määrätyn menettelyn mukaisesti.

47. Muistuttakoon tässä yhteydessä, että kyseisen pöytäkirjan 5 artiklan 8 kohdan b alakohdassa vahvistetaan sääntö, jonka mukaan ensimmäisen kolmen vuoden ajanjakson jälkeen yhteistuotannoille myönnetty oikeus uusitaan kolmeksi vuodeksi, *minkä jälkeen se uusitaan automaattisesti* yhtä pitkiksi peräkkäisiksi ajanjaksoiksi, *jollei toinen osapuoli sano oikeutta irti* toimittamalla kirjallisen ilmoituksen vähintään kolme kuukautta ennen ensimmäisen tai minkä tahansa myöhemmän ajanjakson päättymistä.

48. Unionin näkökulmasta komissio on siten toimielin, joka on toimivaltainen saattamaan päättymään unionin nimissä yhteistuotannoille myönnetyn oikeuden, joka muutoin uusittaisiin automaattisesti.

49. Tähän komissiolle annettuun valtuutukseen liittyy kuitenkin erityisehtoja, kuten määrätään SEUT 218 artiklan 7 kohdassa.

50. Kuten päätöksen 2015/2169 johdanto-osan 6 perustelukappaleesta ilmenee, komissiolla on näet valtuudet saattaa kyseinen oikeus päättymään, jollei ”[se] totea, että tätä oikeutta olisi jatkettava, ja neuvosto hyväksy sen jatkamista noudattaen erityistä menettelyä”, tai esittääkseni asian toisin sanoin tämän päätöksen 3 artiklan 1 kohdan sanamuodon mukaisesti, ”jollei neuvosto komission ehdotuksesta neljä kuukautta ennen kyseisen ajan päättymistä hyväksy tämän oikeuden jatkamista”. Viimeksi mainitussa tapauksessa tässä samassa säännöksessä säädetään, että neuvosto tekee päätöksensä yksimielisesti. Tämän ”erityisen menettelyn” soveltaminen on päätöksen 2015/2169 johdanto-osan 6 perustelukappaleen mukaan tarpeen ”sekä [Korean tasavallan kanssa tehdyn] sopimuksen tämän osan arkaluonteisuuden vuoksi että sen vuoksi, että sekä unioni että sen jäsenvaltiot tekevät tämän sopimuksen”.

51. Komission valtuutusta koskevalla menettelyllä, joka kuvataan päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohdassa, pyritään kaiken kaikkiaan antamaan unionille mahdollisuus saattaa kyseessä oleva oikeus päättymään kunkin kolmen vuoden ajanjakson päättyessä kulttuuriyhteistyötä koskevan pöytäkirjan 5 artiklan 8 kohdan b alakohdassa kullekin osapuolelle annetun mahdollisuuden mukaisesti. Kyseessä olevan oikeuden poistamisen tai uusimisen asianmukaisuutta tai epäasianmukaisuutta arvioidaan siis joka kolmas vuosi komission johtamassa menettelyssä. Vain siinä tapauksessa, että komissio arvioi, että kyseessä olevan oikeuden soveltamista on jatkettava, neuvoston on tehtävä tällainen päätös, ja se on tehtävä yksimielisesti.

52. Riidanalaisessa päätöksessä ilmaistaan nimenomaan neuvoston tahto hyväksyä kyseessä olevan oikeuden soveltamiskauden jatkaminen kolmella vuodella eli ajanjaksoksi 1.7.2020 – 30.6.2023.

53. Riidanalaisen päätöksen sanamuodosta ilmenee selvästi, että se perustuu päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohtaan.

54. Näin ollen peruste, jonka komissio on esittänyt tukeakseen kannettaan, voidaan hyväksyä vain siinä tapauksessa, että tämä säännös todetaan lainvastaiseksi. Tilanne olisi tällainen, jos pitäisi todeta, että menettely, joka siinä otetaan käyttöön riidanalaisen päätöksen kaltaisten toimenpiteiden toteuttamista varten, poikkeaa siitä, mikä sallitaan SEUT 218 artiklan 7 kohdassa.

55. Tässä yhteydessä unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että ”koska unionin toimielinten päätöksentekoa koskevat säännöt vahvistetaan perussopimuksissa eivätkä ne ole jäsenvaltioiden eivätkä toimielinten itsensä määrättävissä, ainoastaan perussopimuksilla voidaan erityistapauksissa antaa toimielimelle toimivalta muuttaa niissä määrättyä päätöksentekomenettelyä. Näin ollen siitä, että toimielimelle tunnustettaisiin mahdollisuus vahvistaa johdettuja oikeusperustoja, jotka mahdollistavat lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävien toimien tai täytäntöönpanotoimenpiteiden antamisen, joko toimen antamista koskevien menettelyjen tiukentamiseksi tai lieventämiseksi, seuraisi, että toimielimelle myönnettäisiin lainsäädäntövaltaa, joka ylittäisi perussopimuksissa määrätyn toimivallan”. [20]

56. On siis tärkeää selvittää, onko päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohdassa säädetty menettely SEUT 218 artiklan 7 kohdan, joka sillä on tarkoitus panna täytäntöön, mukainen.

57. Tätä tarkoitusta varten on tutkittava, täyttyvätkö SEUT 218 artiklan 7 kohdan soveltamisedellytykset. Tämä edellyttää sitä, että on ensin määritettävä, sisältyykö päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohtaan komissiolle annettu valtuutus hyväksyä unionin nimissä Korean tasavallan kanssa tehdyn sopimuksen muutos, ja tämän jälkeen, määrätäänkö kyseisessä sopimuksessa, että tällainen muutos on hyväksyttävä yksinkertaistetussa menettelyssä tai tällä sopimuksella luodun elimen toimesta, ja lopuksi, ovatko tässä säännöksessä tarkoitetut säännöt SEUT 218 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja ”erityisehtoja”.

58. Korostan ensinnäkin, että asianosaiset ovat samaa mieltä siitä, sisältääkö päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohta komissiolle annetun valtuutuksen hyväksyä unionin nimissä Korean tasavallan kanssa tehdyn sopimuksen muutos. Komissio ei esitä tätä koskevia selityksiä. Neuvosto puolestaan arvioi, että kyseessä olevan oikeuden jatkaminen merkitsee tämän sopimuksen erityistä ja erillistä muutosta, ja huomauttaa erityisesti, että komissiolla on neuvottelijana valtuudet muuttaa tätä samaa oikeutta poistamalla se kolmen vuoden ajanjakson päättyessä. Ranskan tasavalta katsoo, että uusimisella jatketaan kyseisen sopimuksen yhteistuotannoille annettuun oikeuteen liittyvien määräysten soveltamista ja se merkitsee näin ollen saman sopimuksen muuttamista.

59. Myönnän epäileväni mahdollisuutta pitää kyseessä olevan oikeuden uusimista ”sopimuksen muutoksena”, koska kulttuuriyhteistyötä koskevassa pöytäkirjassa itsessään vahvistetaan periaate, jonka mukaan tämä oikeus uusitaan hiljaisesti ja automaattisesti, ellei jokin osapuolista sitä vastusta. Riidanalaisen päätöksen tarkoituksena ei ole muuttaa tätä pöytäkirjaa tältä osin, vaan sen tarkoituksena on päinvastoin toistaa unionin tasolla unionin tahto jatkaa kyseessä olevan oikeuden soveltamista.

60. Sitä vastoin myönnän, että koska päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohtaan sisältyvä komissiolle annettu valtuutus merkitsee sitä, että kyseessä oleva oikeus saatetaan päättymään unionin nimissä, siitä, että komissio panee tämän valtuutuksen täytäntöön, seuraa, että kulttuuriyhteistyötä koskevan pöytäkirjan 5 artiklan 8 kohta sekä tämän oikeuden käyttöönottoa koskevat pöytäkirjan määräykset jäävät ilman kohdetta, millä olisi näiden määräysten poistamista vastaava oikeusvaikutus. Kuten SEUT 218 artiklan 7 kohdan sanamuoto edellyttää, kun siinä määrätään, että ”neuvosto voi *sopimusta tehtäessä* valtuuttaa neuvottelijan hyväksymään unionin puolesta sopimuksen muutokset”, [21] on siis tarkasteltaessa päätöksen
2015/2169 3 artiklan 1 kohtaan sisältyvän valtuutuksen ulottuvuutta katsottava, että tällaisen valtuutuksen tarkoituksena on Korean tasavallan kanssa tehdyn sopimuksen muuttaminen. Tässä

[20] Ks. esim. tuomio 22.9.2016, parlamentti v. neuvosto (C-14/15 ja C-116/15, EU:C:2016:715, 47 kohta oikeustapausviittauksineen).

[21] Kursivointi tässä.

tapauksessa tilanne on tällainen, koska tällä valtuutuksella pyritään muuttamaan kulttuuriyhteistyötä koskevan pöytäkirjan normatiivista sisältöä mahdollisesti epäämällä oikeusvaikutus yhteistuotannoille myönnetyltä oikeudelta sekä säännöltä, jonka mukaan tämä oikeus lähtökohtaisesti uusitaan automaattisesti joka kolmas vuosi.

61. Esitykseni tässä vaiheessa on mielestäni kiinnostavaa tehdä rinnastus delegoituihin toimiin, joista määrätään SEUT 290 artiklassa, vaikka en väitä, että SEUT 218 artiklan 7 kohdassa määrätty valtuutus pitäisi rinnastaa kaikilta osin SEUT 290 artiklassa tarkoitettuun säädösvallan siirtoon. Muistutettakoon, että toimivallan siirtämistä koskevalla mahdollisuudella, josta määrätään tässä artiklassa, pyritään antamaan unionin lainsäätäjälle tilaisuus keskittyä lainsäädännön keskeisiin osiin sekä muihin kuin keskeisiin osiin, joita koskevan lainsäädännön antamista se pitää tarkoituksenmukaisena, samalla kun komission tehtäväksi annetaan toteutetun lainsäädäntötoimen tiettyjen muiden kuin keskeisten osien täydentäminen tai muuttaminen sille siirretyn toimivallan perusteella.[22]

62. Kuten delegoituja toimia käytettäessä, komissiolle SEUT 218 artiklan 7 kohdan nojalla annettu valtuutus vastaa tehokkuuden ja nopeuden tavoitteita, sillä ajatuksena on nopeuttaa unionin päätöksentekoprosessia.[23]

63. Kun otetaan huomioon erityispiirteet, joita liittyy komissiolle annettuun valtuutukseen hyväksyä kansainväliseen sopimukseen tehtävät muutokset, saattaa olla tässä yhteydessä asianmukaista nojautua näkemykseen, jonka unionin tuomioistuin on omaksunut SEUT 290 artiklan 1 kohdan käsitteestä ”muutos”.

64. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan SEUT 290 artiklan 1 kohdasta ilmenee, että komissiolle voidaan lainsäätämisjärjestyksessä hyväksytyllä toimella siirtää toimivalta antaa muita kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäviä, soveltamisalaltaan yleisiä toimia, joilla täydennetään tai muutetaan lainsäätämisjärjestyksessä hyväksytyn toimen tiettyjä, muita kuin sen keskeisiä osia.[24] SEUT 290 artiklan 1 kohdassa määrätään kahdesta delegoidun toimivallan ryhmästä eli toimivallasta, jonka perusteella lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttyä toimea voidaan täydentää, ja toimivallasta, jonka perusteella tällaista toimea voidaan muuttaa.[25] Lainsäätämisjärjestyksessä hyväksytyn toimen muuttamista koskevan toimivallan siirtämisellä komissiolle annetaan lupa *muuttaa tai poistaa* unionin lainsäätäjän tähän toimeen kirjaamia muita kuin keskeisiä osia.[26] On katsottava, että kyseessä on muutos, jos komissiolle siirretään toimivalta muuttaa lainsäädäntötoimen normatiivista sisältöä,[27] mikä voidaan toteuttaa lisäämällä uusi säännös tähän toimeen.[28]

65. Jos hyväksytään se, että SEUT 218 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun käsitteen ”sopimuksen muutokset” tulkintaa ei pidä rajoittaa koskemaan pelkästään sen muotoa vaan aineellisemmasta näkökulmasta on katsottava, että tämän käsitteen soveltamisalaan on sisällytettävä myös tilanne, jossa sopimuksen määräyksillä ei ole oikeusvaikutusta, jos komissiolle annettu valtuutus pannaan

22 Ks. esim. tuomio 17.3.2016, parlamentti v. komissio (C-286/14, EU:C:2016:183, 54 kohta oikeustapausviittauksineen).

23 Ks. 9.12.2009 annettu komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan täytäntöönpanosta (COM(2009) 673 lopullinen), 3.2 kohta, s. 5.

24 Ks. esim. tuomio 17.3.2016, parlamentti v. komissio (C-286/14, EU:C:2016:183, 30 kohta oikeustapausviittauksineen).

25 Ks. esim. tuomio 17.3.2016, parlamentti v. komissio (C-286/14, EU:C:2016:183, 32 kohta).

26 Ks. esim. tuomio 17.3.2016, parlamentti v. komissio (C-286/14, EU:C:2016:183, 42 kohta).

27 Ks. esim. tuomio 16.7.2015, komissio v. parlamentti ja neuvosto (C-88/14, EU:C:2015:499, 44 kohta).

28 Ks. esim. tuomio 16.7.2015, komissio v. parlamentti ja neuvosto (C-88/14, EU:C:2015:499, 43 kohta).

täytäntöön, on mahdollista katsoa, että päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohdassa valtuutetaan tosiaankin tämä toimielin hyväksymään unionin nimissä SEUT 218 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja ”sopimuksen muutoksia”.

66. Siltä osin kuin on toiseksi selvitettävä, määrätäänkö Korean tasavallan kanssa tehdyssä sopimuksessa, että siihen tehtävät muutokset on hyväksyttävä yksinkertaistetussa menettelyssä tai tällä sopimuksella perustetun elimen toimesta, on jo tässä vaiheessa suljettava pois tämä jälkimmäinen vaihtoehto, koska kulttuuriyhteistyökomitean ainoana tehtävänä on kulttuuriyhteistyötä koskevan pöytäkirjan 5 artiklan 8 kohdan a alakohdan nojalla ”kuultuaan kansallisia neuvoa-antavia ryhmiä –– toteuttaa kuusi kuukautta ennen [kolmen vuoden] määräajan päättymistä koordinointitoimia, joiden tarkoituksena on arvioida kyseisen oikeuden toteutumisen tuloksia ja tarkastella, onko kulttuurinen moninaisuus lisääntynyt ja onko yhteistuotettujen teosten yhteydessä tehty yhteistyö hyödyttänyt molempia osapuolia”. Tämän komitean tehtävänä ei siis ole kyseisen sopimuksen muuttaminen kyseessä olevan oikeuden osalta. Kyseisen komitean toimiminen kuusi kuukautta ennen kunkin kolmen vuoden ajanjakson päättymistä kuvastaa kuitenkin sitä, että vaikka tämän oikeuden automaattinen uusiminen on pääsääntö tämän pöytäkirjan 5 artiklan 8 kohdan b alakohdan nojalla, tämä sääntö ei estä katsomasta, että tällä määräyksellä otetaan sittenkin käyttöön menettelyllinen vaihe kyseessä olevan oikeuden uusimista tai poistamista varten, toisin kuin komissio väittää.

67. Minusta on lisäksi mahdollista katsoa, että Korean tasavallan kanssa tehdyssä sopimuksessa määrätään yksinkertaistetusta menettelystä kyseessä olevan oikeuden poistamista varten, kuten SEUT 218 artiklan 7 kohdassa edellytetään, koska riittää, että yksi osapuoli sanoo sen irti vähintään kolme kuukautta ennen ensimmäisen tai minkä tahansa myöhemmän ajanjakson päättymistä. Jos pitäisi katsoa erityisen laajan tulkinnan perusteella, että tämän oikeuden uusiminen merkitsee tämän sopimuksen muuttamista, mitä en usko, ei ole myöskään epäilystäkään siitä, että tämä automaattinen uusiminen, joka ei siis edellytä mitään toimenpidettä osapuolilta, antaisi mahdollisuuden luokitella sen SEUT 218 artiklan 7 kohdassa tarkoitetuksi ”yksinkertaistetuksi menettelyksi”.

68. Todettakoon kolmanneksi siitä, voidaanko neuvoston hyväksyntää kyseessä olevan oikeuden uusimiselle pitää erityisehtona, joka liittyy komissiolle päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohdassa annettuun valtuutukseen, että tilanne näyttää mielestäni tällaiselta, koska tämän oikeuden poistaminen voidaan välttää vain sillä edellytyksellä, että neuvosto päättää komission ehdotuksesta yksimielisesti jatkaa kyseisen oikeuden soveltamisaikaa uuden kolmen vuoden ajanjakson ajan. Toisin sanoen komissiolle annettu valtuutus antaa ratkaisu kyseessä olevan oikeuden päättymisestä voidaan panna täytäntöön vain sillä edellytyksellä, että tämä toimielin ei päätä aloittaa erityistä menettelyä, joka saattaa johtaa siihen, että neuvosto tekee päätöksen tämän oikeuden soveltamisajan jatkamisesta.

69. Katson kuitenkin, että kun päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohdassa on asetettu kyseessä olevan oikeuden uusimisen edellytykseksi tällainen erityinen menettely, johon liittyy neuvoston yksimielisyys, se ei ole SEUT 218 artiklan 7 kohdan mukainen.

70. Muistutettakoon, että tämän päätöksen johdanto-osan 6 perustelukappaleessa todetaan, että neuvoston on hyväksyttävä kyseessä olevan oikeuden soveltamisen jatkaminen noudattaen erityistä menettelyä, joka on tarpeen sekä Korean tasavallan kanssa tehdyn sopimuksen tämän osan arkaluonteisuuden vuoksi että sen vuoksi, että sekä unioni että sen jäsenvaltiot tekevät tämän sopimuksen.

71. Vaikka voin ymmärtää, että kyseessä olevan oikeuden uusiminen kolmen vuoden ajanjaksoksi saattaisi unionin näkökulmasta edellyttää neuvoston päätöstä ennen jokaista määräpäivää, en sitä vastoin oikein ymmärrä, miksi äänestyssäännön, jonka noudattamista edellytetään tämän päätöksen tekemiseksi, pitäisi poiketa äänestyssäännöstä, jota sovellettiin, kun neuvosto teki päätöksen sopimuksen tekemisestä Korean tasavallan kanssa, eli määräenemmistöä koskevasta säännöstä. Koska unioni on antanut suostumuksensa kyseessä olevalle oikeudelle ja periaatteelle, jonka mukaan se uusitaan automaattisesti joka kolmas vuosi, päätöksellä, josta on äänestetty määräenemmistöllä, mielestäni myös siitä, että unioni toistaa sisäisellä tasolla sitoumuksensa, pitäisi yhdenmukaisuuden vuoksi niin ikään määrätä määräenemmistöllä annetulla päätöksellä.

72. Korostan tässä yhteydessä, että mikään SEUT 218 artiklan 7 kohdan sanamuodossa ei viittaa siihen, että äänestyssäännössä, jota sovelletaan tämän määräyksen mukaiseen valtuutusmenettelyyn liittyviin päätöksiin, mukaan lukien kyseessä olevalle valtuutukselle asetettavien erityisehtojen muotoilu, pitäisi poiketa määräenemmistöä koskevasta äänestyssäännöstä, joka on periaatteena SEUT 218 artiklan yhteydessä. [29]

73. Toista yksinkertaistettua menettelyä eli SEUT 218 artiklan 9 kohdan mukaista menettelyä koskeva unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö on mielestäni tämänsuuntainen.

74. Tämä viimeksi mainittu määräys koskee yksinkertaistettua menettelyä muun muassa unionin puolesta esitettävien kantojen määrittelemiseksi, kun unioni osallistuu asianomaisella kansainvälisellä sopimuksella perustetussa päätöksentekoinstanssissa kyseisen sopimuksen soveltamiseen tai täytäntöönpanoon kuuluvien toimien antamiseen. [30] Unionin tuomioistuin on todennut, että SEUT 218 artiklan 9 kohdassa ei määrätä ”mistään äänestyssäännöstä, jota noudattaen neuvosto tekee kyseisessä määräyksessä tarkoitettuihin ryhmiin kuuluvat päätökset, joten sovellettava äänestyssääntö on määritettävä kussakin tapauksessa tukeutumalla SEUT 218 artiklan 8 kohtaan”. [31] On siis katsottava, että ”neuvosto tekee ratkaisunsa pääsääntöisesti määräenemmistöllä ja että se tekee ratkaisunsa yksimielisesti ainoastaan [tämän säännöksen toisessa alakohdassa] mainituissa tapauksissa. Näin ollen kussakin yksittäistapauksessa sovellettava äänestyssääntö on määritettävä sen mukaan, kuuluuko se viimeksi mainittuihin tapauksiin vai ei”. [32] Tässä yhteydessä ratkaistaessa, koskeeko SEUT 218 artiklan 9 kohdassa määritellyssä kehyksessä tehty päätös alaa, jolla edellytetään yksimielisyyttä, on otettava lähtökohdaksi kyseisen päätöksen aineellinen oikeusperusta. [33]

75. Mielestäni SEUT 218 artiklan 7 kohdassa määrättyyn yksinkertaistettuun menettelyyn on sovellettava analogisesti päätelmiä, jotka unionin tuomioistuin on tehnyt SEUT 218 artiklan 9 kohdan mukaisesta yksinkertaistetusta menettelystä.

[29] Kuten julkisasiamies Mengozzi korosti ratkaisuehdotuksessaan komissio v. neuvosto (C-28/12, EU:C:2015:43, 89 kohta), ”unionin kansainvälisten sopimusten neuvottelemista ja tekemistä koskeva menettelykehys on vahvistettu Lissabonin sopimuksella, jolla on muun muassa otettu käyttöön yleisenä sääntönä määräenemmistösääntö. Jäsenvaltiot hyväksyivät ja ratifioivat kyseisen sopimuksen, joka puolestaan sitoo niitä. Ne eivät voi kiertää itse antamiaan sääntöjä tai olla välittämättä niistä”.

[30] Ks. tuomio 2.9.2021, komissio v. neuvosto (Armenian kanssa tehty sopimus) (C-180/20, EU:C:2021:658, 28 kohta).

[31] Tuomio 2.9.2021, komissio v. neuvosto (Armenian kanssa tehty sopimus) (C-180/20, EU:C:2021:658, 29 kohta).

[32] Tuomio 2.9.2021, komissio v. neuvosto (Armenian kanssa tehty sopimus) (C-180/20, EU:C:2021:658, 29 kohta).

[33] Ks. tuomio 2.9.2021, komissio v. neuvosto (Armenian kanssa tehty sopimus) (C-180/20, EU:C:2021:658, 31 kohta oikeustapausviittauksineen). Unionin tuomioistuin korosti 4.9.2018 antamassaan tuomiossa komissio v. neuvosto (Kazakstanin kanssa tehty sopimus) (C-244/17, EU:C:2018:662, 30 kohta) tarvetta säilyttää ”unionin sisäistä toimintaa koskevien menettelyjen ja sen ulkoista toimintaa koskevien menettelyjen välinen symmetria perussopimusten laatijoiden vahvistamaa toimielinten välistä tasapainoa kunnioittaen”.

76. Tästä seuraa, että koska riidanalainen päätös ei koske alaa, jolla edellytettäisiin yksimielisyyttä,[34] sovellettava äänestyssääntö oli sääntö, josta määrätään SEUT 218 artiklan 8 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, eli määräenemmistö.

77. Väite, jonka mukaan erityinen menettely, johon liittyy neuvoston yksimielisyys äänestyksessä, on perusteltavissa, kun otetaan huomioon sekä kyseessä olevan oikeuden uusimisen arkaluonteisuus että se, että unionin ja sen jäsenvaltioiden on tehtävä sopimus Korean tasavallan kanssa, on lisäksi mielestäni hylättävä. Unionin tuomioistuin on näet kyllä jo myöntänyt, että ”silloin, kun sopimuksessa pyritään sopimaan asiasta, joka osittain kuuluu unionin ja osittain jäsenvaltioiden toimivaltaan, on tärkeää taata tiivis yhteistyö viimeksi mainittujen ja unionin toimielinten välillä niin sopimusneuvottelujen aikana ja sopimusta tehtäessä kuin pantaessa sopimuksella asetettuja velvoitteita täytäntöön”.[35] Unionin tuomioistuin on kuitenkin todennut, että ”tällä periaatteella ei voida kuitenkaan oikeuttaa sitä, että neuvosto vapauttaisi itsensä SEUT 218 artiklassa määrättyjen menettelysääntöjen ja äänestysmenettelyn noudattamisesta”.[36]

78. Lisättäköön, että kuten unionin tuomioistuin on jo todennut, ”johdettujen oikeusperustojen vahvistamista ei voida perustella myöskään niiden näkemysten perusteella, jotka koskevat kyseisen alan poliittista arkaluonteisuutta tai tarvetta taata yhteisön toimen tehokkuus”.[37]

79. Lopuksi on hylättävä väite, joka liittyy siihen, että koska neuvosto on antanut riidanalaisen päätöksen yksimielisyyttä koskevan säännön mukaan, se olisi sitä suuremmalla syyllä antanut sen määräenemmistöllä, jos tällainen äänestyssääntö olisi ollut voimassa, joten tätä päätöstä ei voida kumota tällä perusteella. Tämä väite perustuu ajatukseen, jonka mukaan yksimielisesti annettu päätös täyttää väistämättä määräenemmistöä koskevan vaatimuksen. Tällainen päätelmä vaikuttaa kuitenkin mielestäni virheelliseltä. Yksimielisyyttä koskevaa äänestyssääntöä ei näet ehkä voida soveltaa, sillä se voi johtaa siihen, että neuvosto ei tee päätöstä kyseessä olevan oikeuden uusimisesta. Tästä seuraa mielestäni, että riidanalainen päätös on kumottava jo sillä perusteella, että se on annettu SEUT 218 artiklan vastaisen äänestyssäännön mukaan.[38]

80. Edellä esitetystä seuraa, että kun päätöksen 2015/2169 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, että neuvosto tekee kyseessä olevan oikeuden soveltamisajan jatkamista koskevan päätöksensä yksimielisesti, siinä otetaan lainvastaisesti käyttöön riidanalaisen päätöksen kaltaisten toimenpiteiden antamiseksi yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka ovat tiukempia kuin menettely, josta on tätä tarkoitusta varten määrätty SEUT 218 artiklassa.[39]

81. Tästä seuraa mielestäni, että peruste, johon komissio vetoaa, on perusteltu ja että riidanalainen päätös on näin ollen kumottava.

[34] Tässä yhteydessä huomioon otettava aineellinen oikeusperusta on mielestäni SEUT 167 artiklan 3 kohta, joka mainitaan päätöksessä 2015/2169. Tämän määräyksen nojalla ”unioni ja jäsenvaltiot suosivat yhteistyötä kolmansien maiden sekä kulttuurin alalla toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen, erityisesti Euroopan neuvoston kanssa”.

[35] Ks. esim. tuomio 28.4.2015, komissio v. neuvosto (C-28/12, EU:C:2015:282, 54 kohta oikeustapausviittauksineen).

[36] Tuomio 28.4.2015, komissio v. neuvosto (C-28/12, EU:C:2015:282, 55 kohta).

[37] Tuomio 6.5.2008, parlamentti v. neuvosto (C-133/06, EU:C:2008:257, 59 kohta).

[38] Ks. julkisasiamies Mengozzin ratkaisuehdotus komissio v. neuvosto (C-28/12, EU:C:2015:43), jossa tämä katsoi, että väite, jonka mukaan SEUT 218 artiklassa määrättyä äänestyssääntöä ei ollut rikottu sillä perusteella, että yksimielisyys sisältää aina määräenemmistön, ei voinut menestyä. Julkisasiamies Mengozzi viittasi siihen, mitä julkisasiamies Sharpston oli jo korostanut, ja esitti, että ”päätös, jota kukaan ei vastusta, ei välttämättä ole sama kuin päätös, jonka määräenemmistö voi hyväksyä, koska päätöksen, joka saavuttaisi määräenemmistön hyväksynnän, sisältöä saatetaan joutua lieventämään, jotta se voitaisiin hyväksyä yksimielisesti tai ilman vastustusta” (81 kohta). Ks. samansuuntaisesti julkisasiamies Sharpstonin ratkaisuehdotus komissio v. neuvosto (C-114/12, EU:C:2014:224, 189 kohta).

[39] Ks. samankaltaiset perustelut 22.9.2016 annetussa tuomiossa parlamentti v. neuvosto (C-14/15 ja C-116/15, EU:C:2016:715, 72 kohta).

B Riidanalaisen päätöksen vaikutusten pysyttäminen

82. Neuvosto pyytää, että mikäli unionin tuomioistuin kumoaa riidanalaisen päätöksen, se pysyttää sen vaikutukset, kunnes kumoamisperusteet on korjattu.

83. SEUT 264 artiklan toisen kohdan nojalla unionin tuomioistuin toteaa tarpeellisiksi katsomissaan tapauksissa, miltä osin kumotun toimen vaikutuksia kuitenkin on pidettävä pysyvinä.

84. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee tässä yhteydessä, että oikeusvarmuuteen liittyvistä syistä tällaisen toimen vaikutukset voidaan pysyttää erityisesti silloin, kun sen kumoamisen välittömät vaikutukset aiheuttaisivat vakavia kielteisiä seurauksia asianomaisille henkilöille. [40]

85. Käsiteltävässä asiassa riidanalaisen päätöksen kumoaminen pitämättä voimassa sen vaikutuksia saattaisi kyseenalaistaa unionin sitoumuksen, joka koskee kyseessä olevan oikeuden soveltamiskauden jatkamista kolmeksi vuodeksi 1.7.2020–30.6.2023, ja siten häiritä Korean tasavallan kanssa tehdyn sopimuksen moitteetonta täytäntöönpanoa. [41]

86. Näin ollen riidanalaisen päätöksen vaikutukset olisi mielestäni oikeusvarmuuteen liittyvistä syistä pysytettävä, jos unionin tuomioistuimen päättää kumota sen, kuten ehdotan.

VI Oikeudenkäyntikulut

87. Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan nojalla asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut neuvoston velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja tämä on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

88. Työjärjestyksen 140 artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. On siis päätettävä, että Ranskan tasavalta ja Alankomaiden kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

VII Ratkaisuehdotus

89. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin

1) kumoaa Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Korean tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen kulttuuriyhteistyötä koskevan pöytäkirjan 5 artiklassa määrätyn audiovisuaalisia yhteistuotantoja varten myönnetyn oikeuden soveltamisajan jatkamisesta 25.3.2020 annetun neuvoston päätöksen (EU) N:o 2020/470

2) pysyttää päätöksen 2020/470 vaikutukset

[40] Ks. esim. tuomio 2.9.2021, komissio v. neuvosto (Armenian kanssa tehty sopimus) (C-180/20, EU:C:2021:658, 62 kohta oikeustapausviittauksineen).

[41] Ks. vastaavasti tuomio 2.9.2021, komissio v. neuvosto (Armenian kanssa tehty sopimus) (C-180/20, EU:C:2021:658, 63 kohta oikeustapausviittauksineen).

3) velvoittaa Euroopan unionin neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut sekä

4) toteaa, että Ranskan tasavalta ja Alankomaiden kuningaskunta vastaavat omista kuluistaan.